ſuper te venientem Jam deſine p̄ſeq̄ xp̄ianos ne ira dei te occupet que p̄rimū tibi minat̄ interitū Infelix ep̄lam legit ⁊ riſit. et in eā expuens ad terram p̄iecit. ac portitores verberib⁹ multis afficiens anthonio talia remādauit Qm̄ tāta ē tibi cura de monachis ad te q̄ꝫ perueniet noſtri diſciplina rigoris Poſt quinqꝫ āt dies equū ſuū māſuetiſſimū inſidens morſu ipſi⁹ eq̄ ad terrā proijcitur corroſis qꝫ ac laceratis cruribus intra triduum expirauit. Cum quidaꝫ fratres v̄bum ſaluti. ab anthonio queſiſſēt ille ait Audiſtis dn̄m dicenteꝫ Si quis te pcuſſerit in vna maxilla p̄be ei et alterā. Et dicunt ei Hoc īplere non poſſumus Et ille Saltē ō vna pacienter ferte Et illi Etiā nec hoc poſſem⁹. Quibus anthonius. Saltem ne velletis pcutere magis q̄ꝫ percuti Et illi. Nec etiā poſſemus Tunc anthoni⁹ dixit diſcipulo ſuo. Succos prepa fratribus iſtis. quia nimis delicati ſunt Sola oratio neceſſaria eſt vobis Hec in vitaſpatrum leguntur Tādem beat⁹ anthoni⁹. cv. anno vite ſue fratres deoſculans in pace q̄euit. circa annum dn̄i cccxl.

De ſancta priſca require in fine

De nomine.

Fabian⁹ dicitur quaſi fabricans beatitudinē ſupernā id eſt eaꝫ ſibi acquirēs tripliciter ſcꝫ in re adoptiōis emptō nis et iure debellationis

De ſancto Fabiano martire

Fabianus ciuis romanus fuit et cū papa defuncto. p̄ alio eligendo p̄plus ꝯueniſſet. inter eos ⁊ ip̄e venit rei exitum ſcire volens Et ecce colūba cādida deſcendit ſuper caput eius Quod cū oēs mirarent̄ ab eis in papam eligitur Hic vt ait damaſus papa per oēs regiōes ſex dyacoues miſit. et ciſdem ſex ſubdyacones tradidit. qui oīm geſta martirum collegerunt vt ait haymo Hic impatori philippo volenti intereſſe paſche vigilijs ⁊ communicare miſterijs reſtitit nec quouſqꝫ peccata ꝯfiteret̄ ⁊ inter penitentes ſtaret intereſſe p̄miſit Hic etiam criſma cōſtituit Tādē circa annū dn̄i ccliij. ⁊ pontificat⁹ ſui anno xiij. iuſſu decij capitis obtruncatiōe martirio coronatur

De nomine

Sebaſtian⁹ dicit⁹ eſt a ſeq̄ns ⁊ beatitudo ⁊ aſtin qđ eſt ciuitas. et ana qđ ē ſurſuꝫ q̄i ſequēs beatitudinē ciuitatis ſuperne hoc eſt eaꝫ poſſidens ⁊ req̄rens ⁊ acquirens ⁊ hoc q̄ntuplici denario ſm̄ Auguſtinū ſcꝫ paup tate regnū. dolore gaudiū labore rquiē. ignominia gloriā. morte vitā Uł dicit̄ ſebaſtian⁹ a baſto Nā miles xp̄s equ⁹ eccleſia. baſtū ſiue cella ſebaſtian⁹ fuit. q̄ mediāte xp̄s

in ecc̄ia militauit ⁊ de multis mar
tirib⁹ victoriā obtinuit Uel ſeba/
ſtianus interp̄taꝛ vallat⁹ vel circui
ens . Uallat⁹. qꝛ ſagitis tanq̄ȝ eri
cius fuit circūdat⁹ Circuiens qꝛ ō
nes martires circuibat. ⁊ omnes
confoꝛtabat

De ſancto Sebaſtiano martire

Sebaſtian⁹ vir xp̄ianiſſim⁹
fuit narbonēſis genē ciuiſ
mediolañ. Dyocletiano ⁊
maximiano imꝑatoꝛib⁹ adeo car⁹
fuit. vt ꝑncipatū ꝑme cohoꝛtis ei
traderēt ⁊ ſuo aſpectui iuberēt ſꝑ
aſtare. Hic militarē clamidē ad h̄
tm̄ ferebat. vt xp̄ianoꝛū aīas q̄s i
toꝛmēto videbat deficē ꝯfoꝛtaret
Dū āt p̄clariſſimi viri marcellian⁹
⁊ marcus gemini fr̄es ꝓ xp̄i fide
d̄collari dēꝛent ad eos ꝑentes ad
ueniūt vt ip̄oꝝ aīos a ſuo ꝓpoito
reuocarēt Aduenit igiꝛ mr̄ eoꝝ . ⁊
ſoluto capite. ſciſſiſq̄ȝ veſtib⁹ vberi
b⁹ q̄ȝ oñſis aiebat O p̄dulces filij
circūdat me inaudita miſeria ⁊ in
tolerabilis luct⁹ Heu me miſeram
amitto filios meos ad moꝛtem vl
tro tendētes . Quos ſi hoſtes au/
ferrēt m̄ ꝑ media ſeq̄rer bella rap/
toēs Si violēta iudicia ꝯcluderēt
carcerē irrūperē moꝛitura Nouuȝ
h̄ pereūdi gen⁹ eſt. in q̄ carnifex ro
gaꝛ vt feriat vita optaꝛ vt pereat
moꝛs iuitaꝛ vt veniat Nou⁹ h̄ lu/
ct⁹ noua miſeria. in q̄ natoꝝ iuuen
t⁹ ſponte amittiꝛ ⁊ ꝑentū miſeran
da cogiꝛ ſenect⁹ vt viuat Hoc di
cēte mr̄e. pr̄ ſenioꝛ adduciꝛ maib⁹
ſeruuloꝝ ⁊ capite aſpſo puluē vo
ces hm̄oi dabat ad celū Ad moꝛ/
tem vltro ꝓficiſcentib⁹ filijs vale/
dicturuſ ad q̄d mee ſepulture paue
rā i filioꝝ ſeplturas ifelix expēdā
O filij mee baculū ſenectutis ⁊ ge/
minū meoꝛum viſceꝝ lumē. cur ſic
moꝛtē diligitl.? Ueite huc iuueneſ
⁊ flete ſuꝑ iuuenes ſpōte ꝑeuntes
Uenite ſenes huc. ⁊ mecū ſuꝑ fili
os plāgite Huc accedāt pr̄es ⁊ ꝓ
hibeāt ne talia patiāꝛ. deficite plo
rādo oculi mei. ne videā filios me
os gladio cedi Hec dicēte pr̄e ad
ueniūt ꝯiuges. aſpectib⁹ eoꝝ ꝓpri
os filios offerētes atq̄ȝ eiulando
clamātes . Quib⁹ nos dimittitis ?
Qui erūt hoꝝ infantiū dn̄i ? Quis
vr̄as largas diuidet poſſeſſiones
Heu q̄ȝ ferre a pectoꝛa. qꝛ ꝑentes
deſpicitl. amicos vr̄os r̄ſpuitl. vxo
res abijcitl. filios abdicatl. ac vos
carnificib⁹ ſpōtaneos exhibetl. In
ter hec ceperūt coꝛda viroꝝ molle
ſcē Tūc ſc̄s ſebaſtian⁹ q̄ ibi adēat
erūpēs in mediū dixit O foꝛtiſſimi
milites xp̄i. nolite ꝑ miſera blādim̄
ta coꝛonā deponē ſēpiꝛnā Sȝ ⁊ ꝑ/
entib⁹ dixit Nolite timē. ñ ſeꝑabū
tur a vob. ſȝ vadūt pare vob ſidē/
as māſiōes Nā ab iicio mūdi hec
vita credētes i ſe fefellit ſe expectā
tes decepit. de ſe p̄ſumētes irriſit ⁊
ita nullū oīno certū r̄ddidit. vt oī
b⁹ ꝓbeꝛ eē mētita Uita hec āmo
net furē vt rapiat iracūdū vt ſeui
at. mēdacē vt fallat Ipa iperat cri
mina. iubet facinoꝛa. ſuadet iiuſta
Hec āt ꝑſecutō q̄m h̄ patimur ho
die excādeſcit ⁊ cras euaneſcit ho
die exardeſcit. ⁊ cras refrigeſcit.
Sub vna hoꝛa inducitur . ⁊ ſub
vna hora excluditur . Doloꝛ au/
tem etern⁹ renouatur vt ſeuiat au

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf